

Vigyázz, király!

2010 január 03. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Móser Zoltán fantasztikus cikksorozata a régmúlt idők, az elfelejtett Magyarország kincseit mutatja meg nekünk ebben a párját ritkító sorozatban, mely a Magyar Nemzet hétvégi magazinjának volt elengedhetetlen tartozéka. Utazzon velünk, ismerjük meg együtt Magyarországot.

Legalább olyan különös volt azt hallani, hogy a nagylőzsi (Sopron megye) temetőben álló román kori templomnak Szent István a titulusa, mint megpillantani a királyfejet a helyreállított emléké déli bejáratánál. Hogyan, honnan került ide? A régészeti feltárás nyomán bizonyossá vált, hogy a templom már a XI. század vége előtt állt, de később, a XII. századtól többször börtönítették. Tehát ez a fej már megvolt (lehet, hogy nem itt a kapubéletben), és „hallhatta” a közeli csatáját 1273 októberében, amikor IV. (Kun) László hada kisebb veszteséget okozott II. Ottokár cseh király seregének.

1273-ban a német–cseh sereg betört az országba, és elfoglalta Nyitrát, Győrt, Körmendet. Később maga Ottokár is bevonult, elfoglalta Pozsonyt, Nagyszombatot – árulás által Sopront is –, és a Rábáig hatolt előre. Ennek vonalát vitézül védte a magyar sereg: az ellenséges hadat viaszszorította, sőt még Ausztriába is becsapott, de az elvesztett várakat nem tudta visszanyerni. Ilyen erőfeszítésre nem volt képes a zilált ország.

„Az oligarchiában ekkor két nagy hatalmi összpontosulás alakult ki, amelyek változó szerencséivel elkeseredett harcot folytattak egymással az államapparátus fölötti hatalomért. A király képtelen volt arra, hogy a kialakuló köznemességet, természetes szövetségesét pozíciójának megerősítésére mozgósítsa az oligarchia ellen.”

Uralkodása kezdetén a fiatal királyról az a vélemény alakult ki, hogy legnemesebb elődeinek példáját követi.

„Azonban hamarosan gátlástalan pszichopátává vált, aki sem kötelességet, sem felelősséget nem ismert, uralkodóként saját életét akarta élni, ám kun szokás szerint. Önkénye lett a legfelsőbb törvény, és végül mongol mintára megszervezett pogány kíséretének nyers erőszaka maradt számára az egyetlen uralkodói eszköz.

Feleségét, a nápolyi Anjou királylányt, Izabellát kolostorba záratta, magát kun szeretői karjaiba vetette, egy tatár fejedelem lányát akarta feleségül venni, és azzal fenyegetőzött, hogy az esztergomi érsektől és püspöktársaitól Rómáig az egész pereputtnak tatár kardokkal fogja fejét vétni. Az abszurd harcban, amely az országot még mélyebb nyomorba taszította, a történelem kerekét visszafordítani próbáló királynak el kellett pusztulnia – írja Bogya Tamás. – Alig volt 28 éves, amikor saját kunjai gyilkolták meg.”

Ez a néma képek sok mindent látott, s ha a fentebb leírtakból minden igaz, akkor nemcsak az itteni csatákról hallott, hanem a király szégyenéről és gőgjéről is bizonyosan. Ha sokáig néztem, a hangját is hallani véltem. Olyasfélért mondott nekem ez a néma száj, mint amit a pápa írt egyik levelében Lászlónak: „Vigyázz, király! És gondold meg, hová vezetnek, és ki vezet!”

Móser Zoltán, mno.hu

Ajánló